

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ສຳລັບການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ
ທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

ບົດທີ 3

ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຄຸນວຸດທິຄວາມຮູ້
ຄວາມສາມາດ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງແຫ່ງຊາດ (ຄຄຊ) ກຽມກັບ
ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປລາວ

8 ມັງກອນ 2009

ສາລະບານ

ສາລະບານ	2
ບັນທຶກການດັດແກ້	4
1. ຄຳນຳ	5
2. ຂອບເຂດ.....	5
3. ປະເພດຂອງການຝຶກອົບຮົມ	5
4. ການຝຶກອົບຮົມການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ.....	6
5. ການແຈ້ງການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ ຄລຊ.....	6
6. ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການຝຶກອົບຮົມ.....	7
6.1. ຊຸດເອກະສານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການຝຶກອົບຮົມ.....	7
6.2. ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ປະສິບການຂອງຄູຝຶກ.....	7
6.3. ການຄັດເລືອກນັກຮຽນ.....	7
6.4. ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການຝຶກອົບຮົມ	8
6.5. ລູກລະເບີດຝຶກຫັດ	8
6.6. ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ສະຖານທີ່ຝຶກອົບຮົມ.....	8
6.7. ການປະເມີນການຝຶກອົບຮົມ	8
7. ການຕິດຕາມ (ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບພາຍນອກ) ຕໍ່ການຝຶກອົບຮົມ	9
8. ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ສຳລັບພະນັກງານເກັບກູ້ລະເບີດ.....	10
8.1. ການຝຶກອົບຮົມຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກ	10
8.2. ການຄຸ້ມຄອງບົດບັນທຶກການຝຶກອົບຮົມ.....	10
8.2.1. ການຮັກສາບົດບັນທຶກການຝຶກອົບຮົມໂດຍຜູ້ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມ.....	11
8.2.2. ໜັງສືຢັ້ງຢືນການຝຶກອົບຮົມ	11
9. ກຳນົດເວລາເລື່ອນຂັ້ນວິຊາການ (Time Bars).....	11
10. ການຮັບຮອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຄຸນວຸດທິທີ່ຝຶກອົບຮົມມາກ່ອນແລ້ວ.....	12
11. ການຝຶກອົບຮົມການເກັບກູ້ລະເບີດຝັງດິນ.....	12
12. ການຝຶກອົບຮົມສະເພາະດ້ານ.....	13
12.1. ການຝຶກອົບຮົມໝາກວດລະເບີດ (EDD).....	13

12.2.	ການຝຶກອົບຮົມການເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍກົນຈັກ	14
12.2.1.	ວິຊາການເກັບກູ້ສຳລັບການເກັບກູ້ດ້ວຍກົນຈັກ	14
12.2.2.	ຜູ້ຄວບຄຸມ ຫຼື ບັນຊາກົນຈັກ	14
13.	ການຝຶກອົບຮົມການນຳໃຊ້ອຸປະກອນສື່ສານ	15

1. ຄຳນຳ

ການຝຶກອົບຮົມທີ່ມີມາດຕະຖານສູງ ແມ່ນປັດໄຈສຳຄັນໃນການພັດທະນາ ແລະ ຮັກສາຄວາມອາດສາມາດ ຂອງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກໃນ ສປປ ລາວ ໃຫ້ດຳເນີນໄປດ້ວຍຄວາມປອດໄພ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມໄດ້ດຳເນີນດ້ວຍມາດຕະຖານສູງ ການຝຶກອົບຮົມຄວນມີລັກສະນະດັ່ງນີ້:

- ກ. ມີການວາງແຜນ, ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງໂຄງຮ່າງການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແທດເໝາະກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງໜ້າວຽກ.
- ຂ. ໃນແຜນການຝຶກອົບຮົມ ຕ້ອງກຳນົດວັດຖຸປະສົງ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ຈະໄດ້ຮັບເຂົ້ານຳ.
- ຄ. ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມໂດຍຄູຝຶກທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ມີປະສົບການ.
- ງ. ມີການປະເມີນຢ່າງເປັນລະບົບ, ມີການບັນທຶກວັດຖຸປະສົງ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ນັກຝຶກອົບຮົມແຕ່ລະຄົນບັນລຸໄດ້ ໃນຮູບແບບທີ່ເໝາະສົມ.

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກໃນ ສປປ ລາວ ໃຫ້ມີມາດຕະຖານສູງ ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ ຄອຊ ຈະຕ້ອງກຳນົດມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມ ສຳລັບພະນັກງານທີ່ປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ກຳນົດການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມ.

2. ຂອບເຂດ

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດນີ້ ໄດ້ກຳນົດລາຍລະອຽດຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານໃນການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ພະນັກງານທີ່ຈະປະຕິບັດກິດຈະກຳການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ.

ສຳລັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການສຶກສາເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພຈາກ ລບຕ/ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກລະເບີດ ອາດຈະມີການກຳນົດສະເພາະສຳລັບວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຢູ່ໃນບົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ໃນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດນີ້.

ມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມຈະປະກອບດ້ວຍ ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກ, ວັດຖຸປະສົງການຝຶກອົບຮົມ, ວັດຖຸປະສົງຂອງຄູຝຶກ ແລະ ຄາດໝາຍມາດຕະຖານທີ່ຈະບັນລຸໃນລະຫວ່າງການຝຶກອົບຮົມ. ມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມສຳລັບວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກກະສານສະໜັບສະໜູນຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມສຳລັບຂະແໜງການກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ”.

3. ປະເພດຂອງການຝຶກອົບຮົມ

ການຝຶກອົບຮົມການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດຢູ່ ສປປ ລາວ ອາດຈະເລືອກປະຕິບັດໜຶ່ງໃນສອງຮູບແບບດັ່ງນີ້:

- ກ. ການຝຶກອົບຮົມແບບເປັນລະບົບ. ການຝຶກອົບຮົມແບບເປັນລະບົບ ແມ່ນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ນັກຝຶກອົບຮົມຈຳນວນຫຼາຍ ໃນໄລຍະເວລາອັນແນ່ນອນ ຢູ່ສະຖານທີ່ໂກຈາກສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານເກັບກູ້ຕົວຈິງ. ໃນການຝຶກອົບຮົມແບບເປັນລະບົບປະກອບດ້ວຍ ການປະເມີນຜົນວັດຖຸປະສົງ ແລະ ມີການບັນທຶກຜົນສຳເລັດທີ່ໄດ້ຮັບ. ການຝຶກອົບຮົມແບບເປັນລະບົບອາດປະກອບມີ:

1. ການຝຶກອົບຮົມບຳລຸງຍົກລະດັບ. ການຝຶກອົບຮົມບຳລຸງຍົກລະດັບ ແມ່ນແນໃສ່ເພື່ອຮັກສາລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ລະດັບຄວາມຊຳນານ ທີ່ອາດຈະເຊື່ອມລົງຕາມກາລະເວລາ ຫຼື ເນື່ອງຈາກບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້.
  2. ການຝຶກອົບຮົມແບບຕໍ່ເນື່ອງ. ການຝຶກອົບຮົມແບບຕໍ່ເນື່ອງ ແມ່ນການຝຶກອົບຮົມຕໍ່ຈາກການຝຶກອົບຮົມໄລຍະຕົ້ນ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມຮູ້ ຫຼື ຄວາມຊຳນານງານໃຫ້ແກ່ນັກຝຶກອົບຮົມ.
- ຂ. ການຝຶກອົບຮົມກັບທີ່. ການຝຶກອົບຮົມກັບທີ່ ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວແມ່ນດຳເນີນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຂະນະທີ່ນັກຝຶກອົບຮົມປະຕິບັດໜ້າວຽກຕົວຈິງ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມຊຳນານຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແທດເໝາະກັບໜ້າທີ່ວຽກງານທີ່ເຂົາກຳລັງປະຕິບັດ.

ເນື້ອຫາຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດບົດນີ້ ແມ່ນເນັ້ນໃສ່ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມແບບເປັນລະບົບ.

4. ການຝຶກອົບຮົມການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ.

ການຝຶກອົບຮົມການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ ອາດຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍຜ່ານສູນຝຶກອົບຮົມ ຫຼື ອົງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດເອງ.

ການຝຶກອົບຮົມທີ່ດຳເນີນໂດຍຜ່ານສູນຝຶກອົບຮົມຂັ້ນສູນກາງ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດບົນພື້ນຖານ “ເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ” ແລະ ອົງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ອາດຈະເລືອກວິຊາຝຶກອົບຮົມທີ່ມີໃນສູນຝຶກ ເພື່ອຝຶກອົບຮົມໃຫ້ກັບພະນັກງານຂອງຕົນ. ແຕ່ການປະຕິບັດຄືດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງບໍ່ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕໍ່ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ຫຼື ປະສິດທິຜົນຂອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ. ພ້ອມນັ້ນ ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ອາດຈະດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມ ຕາມ “ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະສຳລັບອົງການຂອງຕົນ” ຢູ່ສູນຝຶກອົບຮົມສູນກາງກໍໄດ້ໂດຍຕ້ອງປະຕິບັດບົນພື້ນຖານ “ເສຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ” ເຊັ່ນກັນ, ແຕ່ຕ້ອງບໍ່ເປັນອຸປະສັກໃນການບໍລິຫານສູນຝຶກ ແລະ ບໍ່ຂັດກັບຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມອື່ນໆຂອງສູນຝຶກ.

ຂໍ້ມູນສະເພາະກ່ຽວກັບການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງສູນຝຶກອົບຮົມສູນກາງ, ລວມທັງຫຼັກສູດທີ່ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ລະບຽບການໃນການຂໍການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ການຝຶກອົບຮົມ ຈະມີການກະກຽມ ແລະ ສະໜອງໃຫ້ອົງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໂດຍໜ່ວຍງານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງສູນຝຶກອົບຮົມສູນກາງ.

5. ການແຈ້ງການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ ຄສຊ

ອົງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ລວມທັງສູນຝຶກອົບຮົມຂັ້ນສູນກາງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຈະດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມແບບເປັນລະບົບ ຈະຕ້ອງແຈ້ງ ຄສຊ ລວງໜ້າຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງເດືອນ ກ່ອນເລີ່ມຕົ້ນການຝຶກອົບຮົມ. ໃນການແຈ້ງການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ລວມມີ: ປະເພດຂອງການຝຶກອົບຮົມ, ໄລຍະເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ຝຶກອົບຮົມ.

ຄສຊ ອາດຈະແຈ້ງຂໍລາຍລະອຽດເພີ່ມຕື່ມ ຖ້າມີຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ກະກຽມການຢັ້ງຢືນເພື່ອຕິດຕາມການຝຶກອົບຮົມ. ຖ້າມີການວາງແຜນເພື່ອລົງຕິດຕາມແລ້ວ ຄສຊ ຈະແຈ້ງຢ່າງເປັນທາງການໃຫ້ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກກ່ຽວຂ້ອງຊາບ ພ້ອມດ້ວຍລາຍລະອຽດຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝາຍເຫດ: ບົດທີ 24 ຂອງ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ” ຍັງຕ້ອງການໃຫ້ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ບັນຈຸແຜນຝຶກອົບຮົມ ເຂົ້າໃນແຜນດຳເນີນງານຂອງຕົນດ້ວຍ.

6. ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການຝຶກອົບຮົມ

ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການຕໍ່ສູດ ໃນການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການຝຶກອົບຮົມແບບເປັນລະບົບ ທີ່ດໍາເນີນໂດຍອົງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ສູນຝຶກອົບຮົມຂັ້ນສູນກາງ ມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

6.1. ຊຸດເອກະສານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການຝຶກອົບຮົມ

ຊຸດເອກະສານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການຝຶກອົບຮົມ ຈະຕ້ອງພັດທະນາໃຫ້ເໝາະສົມກັບແຕ່ລະໄລຍະການຝຶກອົບຮົມ ແບບເປັນລະບົບທີ່ຈະປະຕິບັດ. ຊຸດເອກະສານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການຝຶກອົບຮົມ ຢ່າງໜ້ອຍສຸດໃຫ້ປະກອບມີ:

- ກ. ວັດຖຸປະສົງຂອງການຝຶກອົບຮົມ, ລວມທັງຄາດໝາຍມາດຕະຖານທີ່ຈະບັນລຸໄດ້.
- ຂ. ຕາຕະລາງຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມ.
- ຄ. ລາຍລະອຽດເອກະສານອ້າງອີງຕ່າງໆ ສໍາລັບການຝຶກອົບຮົມ.
- ງ. ການທົດສອບ ແລະ ການປະເມີນຜົນຢ່າງເປັນລະບົບ.
- ຈ. ຖ້າສາມາດປະຕິບັດໄດ້, ກໍໃຫ້ລະບຸລາຍລະອຽດ ໃນການດໍາເນີນການຝຶກອົບຮົມຕົວຈິງນໍາ.
- ສ. ຄວາມຕ້ອງການດ້ານການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ລວມມີ:
  - (1) ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ປະກອບການຝຶກອົບຮົມ.
  - (2) ອຸປະກອນຕ່າງໆ.
  - (3) ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດ.
  - (4) ການສື່ສານ.
  - (5) ຄວາມຕ້ອງການທາດລະເບີດ ແລະ ລູກລະເບີດທີ່ຍັງມີທາດລະເບີດຢູ່.

ໝາຍເຫດ: ຊຸດເອກະສານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການຝຶກອົບຮົມ ບໍ່ໄດ້ລວມເອົາບົດສອນ ຫຼື ສິ່ງທີ່ປະກອບການສອນຂອງຄູຝຶກແຕ່ລະຄົນ ເຊັ່ນ: ບົດຮຽນທີ່ສະແດງພາບປະກອບຄໍາອະທິບາຍ (Power Point). ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຄູຝຶກແຕ່ລະຄົນທີ່ຕ້ອງກະກຽມເອງ ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່ໃນເອກະສານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການຝຶກອົບຮົມນັ້ນ.

ຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ປະກອບໃນຊຸດເອກະສານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການຝຶກອົບຮົມແມ່ນໃຫ້ລວມເອົາ ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກ ສໍາລັບພະນັກງານຫຼັກແຫຼ່ງທີ່ກໍານົດໃນເອກະສານສະໜັບສະໜູນຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ **“ມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມ ຂອງ ຄຄຊ ສໍາລັບ ສປປ ລາວ”**.

6.2. ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ປະສົບການຂອງຄູຝຶກ

ຜູ້ທີ່ຈະເປັນຄູຝຶກທຸກຄົນຈະຕ້ອງມີຄຸນນະພາບ ແລະ ປະສົບການທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫຼັກສູດທີ່ຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມມີປະສິດທິຜົນ. ຄຄຊ ອາດຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ອົງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ສະໜອງລາຍລະອຽດຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ປະສົບການຂອງພະນັກງານທີ່ເປັນຄູຝຶກຂອງຕົນ ໃຫ້ ຖ້າມີຄວາມຕ້ອງການ.

6.3. ການຄັດເລືອກນັກຮຽນ

ອົງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄັດເລືອກໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມຕາມລະບົບ ຈະຕ້ອງມີຄວາມສົມບູນທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໄຈ, ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດປັບຕົວເຂົ້າກັບວິຊາທີ່ສົດສອນໃນຫຼັກສູດໄດ້.

ຄວາມຕ້ອງການຕໍ່ສຸດທາງດ້ານສຸຂະພາບ ສຳລັບກຸ່ມປະກອບອາຊີບທີ່ປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ **ບົດທີ 16 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດໃຫ້ແກ່ວຽກງານເກັບກູ້”**.

6.4. ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການຝຶກອົບຮົມ

ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້ໃນການຝຶກອົບຮົມ ຕ້ອງເປັນແບບດຽວກັນທີ່ໃຊ້ໃນການປະຕິບັດງານຕົວຈິງ. ໃນການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດຄວາມປອດໄພຄືກັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນການປະຕິບັດງານຕົວຈິງ.

6.5. ລູກລະເບີດຝຶກຫັດ

ການນຳໃຊ້ລູກລະເບີດຝຶກຫັດສຳລັບການຝຶກອົບຮົມຈະຕ້ອງມີການຄວບຄຸມຢ່າງເຂັ້ມງວດ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການເກີດອຸປະຕິເຫດ. ການໃຊ້ລູກລະເບີດເປົ່າ, ລູກລະເບີດຝຶກຫັດ, ລູກລະເບີດສຳລັບສົດສອນ ຫຼື ລູກລະເບີດຈຳລອງ ຈະຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດໃນ **ບົດທີ 22 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການເກັບມ້ຽນ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ການປະຕິບັດກັບທາດລະເບີດ”**.

6.6. ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ສະຖານທີ່ຝຶກອົບຮົມ

ການຝຶກອົບຮົມຈະຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງມີຄວາມປອດໄພ ບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມສ່ຽງອັນຕະລາຍຕໍ່ນັກຮຽນ, ຄູ່ຝຶກ ຫຼື ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ. ທຸກການຝຶກອົບຮົມຂັ້ນຕົ້ນ ຄວນດຳເນີນໃນສະຖານທີ່ຮູ້ຈັກ ແລະ ແນ່ໃຈວ່າມີຄວາມປອດໄພ. ພາຍຫຼັງສຳເລັດການຝຶກອົບຮົມຂັ້ນຕົ້ນ ແລະ ລະດັບຄວາມສາມາດບັນລຸໄດ້ຕາມຄາດໝາຍທີ່ກຳນົດ ຈິ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ຝຶກອົບຮົມໄລຍະຕໍ່ໄປຢູ່ສະຖານທີ່ມີ ລບຕ ຕົກຄ້າງໄດ້.

ໃນການຝຶກອົບຮົມຕ້ອງຄຳນຶງ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຢູ່ສະເໝີ ກ່ຽວກັບບັນຫາຄວາມປອດໄພຕໍ່ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ, ໂດຍສະເພາະການຝຶກອົບຮົມທີ່ມີການນຳໃຊ້ທາດລະເບີດ ແລະ ລູກລະເບີດຈິງ.

6.7. ການປະເມີນການຝຶກອົບຮົມ

ການປະເມີນຜົນພາຍໃນສຳລັບການຝຶກອົບຮົມແບບເປັນລະບົບ ຄວນມີການດຳເນີນທັງໃນເວລາດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ເວລາສຳເລັດການຝຶກອົບຮົມ. ການປະເມີນຜົນພາຍໃນອາດປະກອບມີ:

- ກ. ປະເມີນຄວາມສາມາດໂດຍລວມ ແລະ ວິທີການສົດສອນຂອງຄູ່ຝຶກຢ່າງເປັນປົກກະຕິ. ການປະເມີນຄວນອີງໃສ່ລາຍການປະເມີນທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ປະເມີນທັງພາກທົດສະດີ ແລະ ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ.
- ຂ. ຄວນຈັດໃຫ້ມີກອງປະຊຸມເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນສະແດງຂໍ້ຄິດເຫັນກ່ຽວກັບຫຼັກສູດ ໃນເວລາສຳເລັດການຝຶກອົບຮົມແບບເປັນລະບົບໃນແຕ່ລະຊຸດ. ກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວຄວນດຳເນີນໂດຍພະນັກງານທີ່ບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ຫຼື ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມ. ຫົວຂໍ້ທີ່ຄວນນຳມາປຶກສາຫາລືມີດັ່ງນີ້:
  - (1) ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຫຼັກສູດ.

- (2) ເນື້ອໃນຂອງຫຼັກສູດ.
- (3) ຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມຊຳນິຊຳນານຂອງຄູ່ຝຶກ.
- (4) ອຸປະກອນການຝຶກອົບຮົມ.
- (5) ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຝຶກອົບຮົມ.
- (6) ການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ.

ຄ. ພະນັກງານຜູ້ຮັບຜິດຊອບການຝຶກອົບຮົມ ລົງຕິດຕາມ ແລະ ຍັງມຢາມ ການປະຕິບັດງານຢູ່ພາກສະໜາ ເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມ ກັບຜູ້ຊີ້ນຳວຽກງານເກັບກູ້ ແລະ ນັກຮຽນທີ່ຈົບມາແລ້ວນັ້ນ.

ອີງຕາມຜົນໄດ້ຮັບຈາກການປະເມີນການຝຶກອົບຮົມ ຜູ້ທີ່ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມຈະຕ້ອງພິຈາລະນາວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນຫຼືບໍ່ ທີ່ຈະປັບປຸງຫຼັກສູດທີ່ຝຶກອົບຮົມໃນປະຈຸບັນ ຫຼື ການຝຶກອົບຮົມໃນອະນາຄົດ.

ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ຜູ້ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມຄວນຈັດໃຫ້ມີການປະເມີນຜົນ ການຝຶກອົບຮົມແບບເປັນລະບົບ ຈາກພາຍນອກ. ລາຍລະອຽດໃນການປະເມີນການຝຶກອົບຮົມຈາກພາຍນອກກຳນົດໄວ້ໃນ **ມາດຕະຖານການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດຝັງດິນສາກົນ ໝວດທີ 06.10 (IMAS 06.10) ວ່າດ້ວຍ “ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການຝຶກອົບຮົມ (ສະບັບຮ່າງ)”**.

7. ການຕິດຕາມ (ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບພາຍນອກ) ຕໍ່ການຝຶກອົບຮົມ

ການຕິດຕາມຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມແບບເປັນລະບົບ ບໍ່ວ່າຈະດຳເນີນຢູ່ສູນຝຶກອົບຮົມ ຫຼື ດຳເນີນໂດຍອົງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດເອງ ອາດຈະດຳເນີນໂດຍຄະນະກວດກາຄຸນນະພາບພາຍນອກທີ່ມາຈາກ ຫຼື ຄຸ້ມຄອງໂດຍຄອຊ ໃນຂະນະທີ່ຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມກຳລັງດຳເນີນຢູ່. ການຕິດຕາມການຝຶກອົບຮົມກໍ່ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມໄປຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນຂອງຊຸດເອກະສານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການຝຶກອົບຮົມ (TMP) ແລະ ສິດສອນຕາມວັດຖຸປະສົງທີ່ກຳນົດໄວ້.

ການຕິດຕາມອາດປະກອບດ້ວຍ:

- ກ. ຍັງຢືນວ່າ ການຝຶກອົບຮົມໄດ້ປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນຂອງຊຸດເອກະສານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ກວມເອົາວັດຖຸປະສົງຂອງການຝຶກອົບຮົມຢ່າງເໝາະສົມ.
- ຂ. ປະເມີນການສິດສອນຂອງຄູ່ຝຶກ.
- ຄ. ຈັດກອງປະຊຸມ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນສະແດງຂໍ້ຄິດເຫັນຕໍ່ກັບບັນຫາຕ່າງໆກ່ຽວກັບການຝຶກອົບຮົມ.
- ງ. ປະເມີນມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມທີ່ນັກຮຽນບັນລຸໄດ້.

ພາຍຫຼັງສຳເລັດການຕິດຕາມ ຫົວໜ້າຄະນະກວດກາຄຸນນະພາບພາຍນອກຈະຕ້ອງແຈ້ງຜົນຂອງການຕິດຕາມໃຫ້ຜູ້ບໍລິຫານຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມຊາບ. ການແຈ້ງຜົນຂອງການຕິດຕາມແມ່ນໃຫ້ອີງໃສ່ຫົວຂໍ້ທີ່ກຳນົດໃນບົດລາຍງານການຕິດຕາມການຝຶກອົບຮົມ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານສະໜັບສະໜູນຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ **“ລະບຽບການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບຂອງ ຄອຊ”**. ຜູ້ບໍລິຫານຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມຈະໄດ້ເຊັນໃສ່ບົດລາຍງານ ເພື່ອຮັບຮູ້ ແລະ ຍັງຢືນວ່າ ຕົນໄດ້ຮັບແຈ້ງກ່ຽວກັບຜົນຂອງການຕິດຕາມແລ້ວ.

ຖ້າການຕິດຕາມທາງພົບຂໍ້ບົກພ່ອງໃນການຝຶກອົບຮົມ, ຜູ້ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ແກ້ໄຂຂໍ້ບົກພ່ອງນັ້ນໂດຍຮີບດ່ວນ.

ພາຍຫຼັງສຳເລັດການຕິດຕາມການຝຶກອົບຮົມແລ້ວ ຫົວໜ້າຄະນະກວດກາຄຸນນະພາບພາຍນອກ ຈະຕ້ອງສົ່ງສຳເນົາບົດລາຍງານການຕິດຕາມການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ເອກກະສານກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ສຳນັກງານໃຫຍ່ຂອງອົງການເກັບກູ້ລະເບີດກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຊາບ.

ທຸກສຳເນົາສະບັບຕົ້ນຂອງເອກກະສານທີ່ພົວພັນກັບການກວດກາຄຸນນະພາບພາຍນອກ ລວມທັງເອກກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ຢູ່ຫ້ອງການ ຄຄຊ.

8. ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ສຳລັບພະນັກງານເກັບກູ້ລະເບີດ

ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກທີ່ສິດສອນ ແລະ ມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມ ສຳລັບພະນັກງານເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ພະນັກງານສະໜັບສະໜູນ ໃນຂະແໜງການເກັບກູ້ລະເບີດຢູ່ ສປປ ລາວ ຄວນໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບກັນ, ໂດຍສະເພາະນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດ (ລວມທັງນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດຝັ່ງດິນ) ແລະ ແພດສະໜາມ. ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວ ຢ່າງໜ້ອຍສຸດພະນັກງານເຫຼົ່າຕ້ອງໄດ້ຝຶກອົບຮົມຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກ, ວັດຖຸປະສົງຕ່າງໆ ແລະ ໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຕາມມາດຕະຖານທີ່ກຳນົດໃນເອກກະສານສະໜັບສະໜູນ ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍ **“ມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມ ສຳລັບຂະແໜງການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນ ສປປ ລາວ”**.

8.1. ການຝຶກອົບຮົມຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກ

ການສິດສອນວິຊາຕ່າງໆທີ່ກຳນົດໃນຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກນັ້ນ ຈະຕ້ອງມີການອອກແບບ, ພັດທະນາ ແລະ ກຳນົດວັດຖຸປະສົງການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ເໝາະສົມ ແລະ ມີການປະເມີນຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນໃນລະດັບມາດຕະຖານທີ່ຮັບປະກັນໃຫ້ສາມາດປະຕິບັດວຽກຕົວຈິງຢູ່ພາກສະໜາມໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີການພັດທະນາຊຸດເອກະສານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການຝຶກອົບຮົມ ສຳລັບການຝຶກອົບຮົມຄືດັ່ງກ່າວນີ້.

ຜູ້ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ນັກຮຽນທີ່ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມໄລຍະໃດໜຶ່ງແມ່ນມີຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະອັນຈຳເປັນ ກ່ອນຈະເລີ່ມການຝຶກອົບຮົມໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ. ຖ້າຈຳເປັນ ກໍ່ອາດຈະມີການເສັ້ງເພື່ອທົດສອບເບິ່ງ.

ການຝຶກອົບຮົມຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຝຶກອົບຮົມທັງໝົດໃນຄັ້ງດຽວ. ຜູ້ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມອາດຈະແບ່ງຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກອອກເປັນຫຼາຍພາກກໍ່ໄດ້ ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປະຕິບັດງານ.

ການຝຶກອົບຮົມຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກ ອາດຈະດຳເນີນ ແບບເປັນລະບົບ ຫຼື ຝຶກອົບຮົມໃນໜ້າວຽກຕົວຈິງກໍ່ໄດ້.

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ອາດຈະເພີ່ມຄວາມສາມາດອື່ນເຂົ້າໃນຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມ (ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກທີ່ກຳນົດໄວ້) ຫຼື ບໍ່ຝຶກບາງຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກໃຫ້ພະນັກງານຂອງຕົນກໍ່ໄດ້ ທັງນີ້ກໍ່ເພື່ອໃຫ້ເໝາະກັບລັກສະນະການປະຕິບັດງານຂອງອົງການຂອງຕົນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ບົດລາຍ ງານການຝຶກອົບຮົມ (ເບິ່ງຂໍ້ທີ 8.2) ຕ້ອງໄດ້ລະບຸລະອຽດຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກທີ່ໄດ້ສິດສອນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ສິດສອນ. ແຕ່ສຳລັບແພດສະໜາມຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຄືບຕາມຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກທີ່ກຳນົດໃນມາດຕະຖານຂອງການຝຶກອົບຮົມ ຍົກເວັ້ນຜູ້ທີ່ເຄີຍມີຄຸນວຸດທິຄົບຖ້ວນມາກ່ອນແລ້ວ.

8.2. ການຄຸ້ມຄອງບົດບັນທຶກການຝຶກອົບຮົມ

ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກທີ່ໄດ້ຝຶກອົບຮົມ ຈະຕ້ອງບັນທຶກໄວ້ໃນບົດລາຍງານການຝຶກອົບຮົມຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານສະໜັບສະໜູນຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ **“ມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມສຳລັບຂະແໜງການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ”**. ບົດລາຍງານສຳລັບນັກຝຶກອົບຮົມແຕ່ລະຄົນ ຈະໄດ້ບັນທຶກເອົາຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກທີ່ໄດ້ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຫັກສະສະເພາະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດ້ວຍ. ພ້ອມນັ້ນ ຖ້າມີການຝຶກອົບຮົມພິເສດນອກຈາກທີ່ກຳນົດໃນຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກແລ້ວ ກໍ່ໃຫ້ບັນທຶກເຂົ້າໃນບົດລາຍງານນຳ.

ອົງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ (ລວມທັງສູນຝຶກອົບຮົມຂັ້ນສູນກາງ) ທີ່ຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກ ຈະຕ້ອງເຮັດບົດລາຍງານການຝຶກອົບຮົມສຳລັບແຕ່ລະຄົນທີ່ສຳເລັດການຝຶກອົບຮົມ. ຖ້າຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກ (ຫຼື ຫັກສະສະເພາະ) ໃດໜຶ່ງຫາກບໍ່ໄດ້ຝຶກ ກໍ່ຕ້ອງບອກໃຫ້ຈະແຈ້ງຢູ່ໃນບົດລາຍງານ ວ່າຫົວຂໍ້ໃດຂອງຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳມາສອນໃນຫຼັກສູດ. ພ້ອມນັ້ນ ຖ້າມີການຝຶກອົບຮົມໃດໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຢູ່ໃນຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກກໍ່ໃຫ້ບັນທຶກຢູ່ໃນບົດລາຍງານເຊັ່ນກັນ.

ທຸກສຳເນົາບົດລາຍງານການຝຶກອົບຮົມຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກ ຈະຕ້ອງລົງໃຫ້ ຄຸສາ ພາຍຫຼັງສຳເລັດການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອຈະໄດ້ເອົາຂໍ້ມູນໃນບົດລາຍງານປ້ອນເຂົ້າໃສ່ ຖານຂໍ້ມູນການຝຶກອົບຮົມ. ສ່ວນບົດລາຍງານສະບັບຕົ້ນແມ່ນໃຫ້ເກັບຮັກສາໄວ້ນຳຜູ້ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມ.

ໝາຍເຫດ: ຖ້າການຝຶກອົບຮົມຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກ ຫາກໄດ້ສອນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ອຸປະກອນ ເຊັ່ນ: ເຄື່ອງກວດໂລຫະ, ອຸປະກອນການສຳຫຼວດ ຫຼື ອຸປະກອນສື່ສານ ແມ່ນໃຫ້ບອກລາຍລະອຽດຂອງປະເພດອຸປະກອນທີ່ໄດ້ນຳມາຝຶກອົບຮົມ ຢູ່ໃນບົດລາຍງານການຝຶກອົບຮົມນຳ.

8.2.1. ການຮັກສາບົດບັນທຶກການຝຶກອົບຮົມໂດຍຜູ້ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມ

ນອກຈາກການຮັກສາບົດລາຍງານຝຶກອົບຮົມຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຫຼັກແລ້ວ ອົງການທີ່ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມຍັງຕ້ອງການໃຫ້ເກັບຮັກສາທຸກບົດບັນທຶກການຝຶກອົບຮົມ ບໍ່ວ່າຈະເປັນການຝຶກອົບຮົມແບບເປັນລະບົບ ຫຼື ການຝຶກອົບຮົມໃນໜ້າວຽກຕົວຈິງ. ບົດບັນທຶກການຝຶກອົບຮົມດັ່ງກ່າວຕ້ອງປະກອບມີ ລາຍລະອຽດການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນບັນລຸໄດ້. ຖ້າອົງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດໃດໜຶ່ງຫາກຢຸດຕິການປະຕິບັດງານຂອງຕົນຢູ່ ສປປ ລາວ ຈະຕ້ອງມອບບົດບັນທຶກການຝຶກອົບຮົມຂອງຕົນໃຫ້ ຄຸສາ ເພື່ອເກັບຮັກສາໄວ້ຕໍ່ໄປ.

8.2.2. ໜັງສືຢັ້ງຢືນການຝຶກອົບຮົມ

ອົງການທີ່ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມແບບເປັນລະບົບ ຈະໄດ້ອອກໜັງສືຢັ້ງຢືນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນທີ່ສຳເລັດການຝຶກອົບຮົມ. ເນື້ອໃນຂອງໜັງສືຢັ້ງຢືນຄວນປະກອບມີ: ຂໍ້ມູນຂອງນັກຮຽນ, ວັນທີດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມ, ລາຍລະອຽດທົ່ວໄປຂອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ນັກຮຽນບັນລຸໄດ້ໃນການຝຶກອົບຮົມ.

9. ກຳນົດເວລາເລື່ອນຂັ້ນວິຊາການ (Time Bars)

ກຳນົດເວລາເລື່ອນຂັ້ນວິຊາການສຳລັບນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດຈະໄດ້ກຳນົດຂຶ້ນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ພະນັກງານທີ່ຖືກຄັດເລືອກໃຫ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ສູງຂຶ້ນນັ້ນ ຕ້ອງມີລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມຊຳນິຊຳນານອັນຈຳເປັນ ສຳລັບຕຳແໜ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການແຕງຕັ້ງ. ເອກະສານສະໜັບສະໜູນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ **“ມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມສຳລັບຂະແໜງການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ”** ໄດ້ກຳນົດໄລຍະເວລາເລື່ອນ ຂັ້ນວິຊາການຂັ້ນຕົ້ນ ກ່ອນທີ່ຈະສາມາດເລື່ອນຂຶ້ນໃນຕຳແໜ່ງທີ່ສູງຂຶ້ນ.

ສຳລັບກຳນົດເວລາເລື່ອນຂັ້ນວິຊາການທີ່ມີຜົນນັ້ນ ແມ່ນຈະນັບເອົາສະເພາະເວລາທີ່ພະນັກງານປະຕິບັດວຽກເກັບ ກູ້ລະເບີດ/ລະເບີດຝັງດິນຕົວຈິງ ບໍ່ແມ່ນປະຕິບັດໜ້າວຽກອື່ນ. ເພື່ອຮັບປະກັນຕໍ່ບັນຫາດັ່ງກ່າວ ການກຳນົດເວລາ ເລື່ອນຂັ້ນວິຊາການ ຕ້ອງອີງໃສ່ເດືອນທີ່ໄດ້ປະຕິບັດວຽກງານ (ກ່ຽວກັບໜ້າວຽກເກັບກູ້ຕົວຈິງ) ບໍ່ໃຫ້ອີງໃສ່ເດືອນ ໃນປະຕິທິນ.

ມີຫຼາຍຄັ້ງ ທີ່ມີການປົບຮັດຈາກສະພາບພາຍນອກ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດກຳນົດເວລາເລື່ອນຂັ້ນວິຊາການມີ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໂດຍສະເພາະເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງເລື່ອນຂັ້ນວິຊາການໃຫ້ບຸກຄະລາກອນ ກ່ອນເຖິງເວລາ ທີ່ກຳນົດ. ຕໍ່ບັນຫາດັ່ງກ່າວ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງປະຕິບັດພາຍໄຕ້ເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

ກ. ພະນັກງານທີ່ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮັບຜິດຊອບໃນຕຳແໜ່ງທີ່ສູງຂຶ້ນ ກ່ອນເຖິງກຳນົດເວລາເລື່ອນຂັ້ນວິຊາ ການ ແມ່ນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຮັບຜິດຊອບວຽກໃນຕຳແໜ່ງນັ້ນຢ່າງສົມບູນໃນທັນທີໂລດ. ໃນການປະຕິບັດຕໍ່ ກໍລະນີຄັ້ງກ່າວ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງ:

- (1) ເອົາໃຈໃສ່ຕິດຕາມ ແລະ ຊີ້ນຳຜູ້ກ່ຽວຢ່າງໄກ້ຄືດ ຈົນກວ່າໄລຍະເວລາກຳນົດເລື່ອນຂັ້ນວິຊາ ການຈະຜ່ານພົ້ນໄປ.
- (2) ຈຳກັດໜ້າວຽກທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວສາມາດປະຕິບັດໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງໄດ້ ໂດຍທີ່ບໍ່ມີການຕິດ ຕາມ ແລະ ຊີ້ນຳ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ຈຳກັດການປະຕິບັດບາງໜ້າວຽກທຳລາຍ.

ຂ. ກຳນົດເວລາເລື່ອນຂັ້ນວິຊາການໃນຕຳແໜ່ງທີ່ເລື່ອນຂຶ້ນໃໝ່ນັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນນັບຈາກກຳນົດເວລາ ເລື່ອນຂັ້ນວິຊາການໄລຍະຕົ້ນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງເປັນຕົ້ນໄປ.

10. ການຮັບຮອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຄຸນວຸດທິທີ່ຝຶກອົບຮົມມາກ່ອນແລ້ວ

ຄຄຊ ແມ່ນອົງການທີ່ມີຄວາມຮັບຊອບໃນການຮັບຮອງ ການຝຶກອົບຮົມ ຫຼື ຄຸນວຸດທິທີ່ໄດ້ຝຶກອົບຮົມມາກ່ອນ ແລ້ວ. ການຮັບຮອງນີ້ກວມເອົາ ການຝຶກອົບຮົມ ຫຼື ຄຸນວຸດທິ ທີ່ໄດ້ຮັບມາຈາກບ່ອນອື່ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນມາຈາກການ ຝຶກອົບຮົມຕາມຫຼັກສູດແບບເປັນລະບົບ ຫຼື ການຝຶກອົບຮົມໃນໜ້າວຽກຕົວຈິງ ທີ່ດຳເນີນໂດຍສູນຝຶກອົບຮົມ ຫຼື ອົງ ການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ໄດ້ຮັບການຍິ່ງຍິນຮັບຮອງ ໃຫ້ປະຕິບັດການເກັບກູ້ລະເບີດຢູ່ ສປປ ລາວ.

ຖ້າອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຫາກຕ້ອງການໃຫ້ຍິ່ງຍິນການຝຶກອົບຮົມ ຫຼື ຄຸນວຸດທິ ຂອງພະນັກງານຂອງຕົນທີ່ຝຶກ ອົບຮົມມາໃນເມື່ອກ່ອນນັ້ນ ຈະຕ້ອງຍິ່ງຍິນສະເໜີໄປເຖິງ ຄຄຊ ເພື່ອພິຈາຍຢັ້ງຢືນໃຫ້. ໜັງສືສະເໜີຕ້ອງປະ ກອບເອົາທຸກເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຊັ່ນ: ບົດລາຍງານຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໜັງສືຢັ້ງຢືນການຝຶກອົບຮົມ.

ຄຄຊ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບພິຈາລະນາ ການຍິ່ງຍິນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຄຸນວຸດທິທີ່ ຝຶກອົບຮົມມາກ່ອນນັ້ນ ຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການ ໃນການປະຕິບັດການພິຈາລະນາຮັບຮອງນີ້.

11. ການຝຶກອົບຮົມການເກັບກູ້ລະເບີດຝັງດິນ

ນັກວິຊາການທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດວຽກງານເກັບກູ້ ລບຕ ຈະບໍ່ອະ ນຸຍາດໃຫ້ປະຕິບັດວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດຝັງດິນ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການເກັບກູ້ລະເບີດຝັງດິນ ຕື່ມອີກ. ການຝຶກອົບຮົມຕື່ມດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ **ບົດທີ 12 ຂອງມາດ ຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດຝັງດິນ”**.

ຕາມຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ນັກວິຊາການເກັບກູ້ລະເບີດຝັງດິນ ຄວນຖືກມອບໝາຍໃຫ້ປະຕິບັດວຽກເກັບກູ້ລະເບີດຝັງດິນໂດຍສະເພາະເທົ່ານັ້ນ.

12. ການຝຶກອົບຮົມສະເພາະດ້ານ

ຂໍ້ກຳນົດສະເພາະ ສຳລັບການຝຶກອົບຮົມໝາກວດລະເບີດ ແລະ ການເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍກົນຈັກ ໄດ້ກຳນົດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

12.1. ການຝຶກອົບຮົມໝາກວດລະເບີດ (EDD)

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ນຳໃຊ້ໝາກວດລະເບີດເຂົ້າໃນການປະຕິບັດງານຂອງຕົນ ຈະຕ້ອງສ້າງລະບຽບໃນການຝຶກແອບ ແລະ ການຝຶກແອບທົບທວນຄືນ ສຳລັບຄະນະໝາກວດລະເບີດ ແລະ ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງລະອຽດ. ລະບຽບດັ່ງກ່າວຕ້ອງຮັບປະກັນບັນຫາລຸ່ມນີ້:

- ກ. ໝາກວດລະເບີດທຸກໂຕມີຄວາມສາມາດປະຕິບັດງານໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສາມາດຊອກຫາ (ດົມກິ່ນ) ຊະນິດ ລບຕ ທີ່ພົບເຫັນຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້.
- ຂ. ຜູ້ບັນຊາໝາກວດລະເບີດສາມາດບັນຊາ ແລະ ຊຸກຍູ້ການເຮັດວຽກຂອງໝາກວດລະເບີດ ໃນເງື່ອນໄຂສະພາບແວດລ້ອມການປະຕິບັດງານຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ຢ່າງປອດໄພ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິທິຜົນ.
- ຄ. ນັກວິຊາການທຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນການສະໜັບສະໜູນການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ຂອງໝາກວດລະເບີດ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງມີຄຸນວຸດທິໃນການເກັບກູ້ ລະດັບ 1 ໂດຍອີງໃສ່ການກຳນົດຢູ່ໃນ **ບົດທີ 8 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການທຳລາຍລະເບີດ”**.
- ງ. ຜູ້ຊີ້ນຳການເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍໝາ ຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ມີຄຸນວຸດທິ ແລະ ປະສົບການໃນການບັນຊາໝາກວດລະເບີດ ແລະ ຊີ້ນຳວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດມາກ່ອນ.

ໃນການຝຶກອົບຮົມຄະນະໝາກວດລະເບີດ ຕ້ອງປະຕິບັດຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຄ້າຍຄືກັບສະພາບແວດລ້ອມຕົວຈິງຢ່າງື່ນທີ່ໝາກວດລະເບີດຈະໄປປະຕິບັດງານ. ການກະກຽມສະຖານທີ່ຝຶກອົບຮົມສຳລັບໝາກວດລະເບີດຕ້ອງມີ ລບຕ ທີ່ມີລັກຊະນະດັ່ງນີ້ :

- ກ. ເປັນລະເບີດທີ່ພົບເຫັນທົ່ວໄປຢູ່ ສປປ ລາວ.
- ຂ. ບັນຈຸທາດລະເບີດຫຼາຍຊະນິດ ແລະ ມີປະລິມານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.
- ຄ. ຝັງໃນລະດັບຄວາມເລິກທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.
- ງ. ລະເບີດທີ່ຝັງໄວ້ນັ້ນ ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ມີການລົບກວນ ຢ່າງໜ້ອຍສຸດ 3 ອາທິດ.

ເມື່ອມີການນຳໃຊ້ໝາກວດລະເບີດເຂົ້າໃນການປະຕິບັດງານຢູ່ພາກສະໜາມ, ຜູ້ບັນຊາໝາກວດລະເບີດຕ້ອງຝຶກແອບໝາກວດລະເບີດເປັນປະຈຳໃນແຕ່ລະວັນ. ການຝຶກແອບປະຈຳວັນນີ້ ກໍ່ເພື່ອຢັ້ງຢືນວ່າ ໝາກວດລະເບີດສາມາດປະຕິບັດງານໄດ້ຕາມມາດຕະຖານທີ່ກຳນົດໃນມາດຕະຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານຂອງອົງການຢູ່.

ໃນການຝຶກແອບໝາກວດລະເບີດ ແມ່ນຕ້ອງການສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ສະຖານທີ່ງົດໄວ້ເປັນພິເສດ ແລະ ຕ້ອງໃຊ້ ລບຕ ທີ່ຍັງມີທາດລະເບີດຢູ່ “ທີ່ປອດໄພສາມາດຖື ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້”. ໃນການຄັດເລືອກ, ອອກແບບ ແລະ ສ້າງສະຖານທີ່ຝຶກແອບ ແລະ ທົດສອບໝາກວດລະເບີດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງ

ມາດຕະຖານການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດຜິດດົນສາກົນ **ໝວດທີ 09.42 ວ່າດ້ວຍ “ການຍັງຢືນຮັບຮອງການປະຕິບັດງານຂອງໝາກວລະເບີດ (ສະບັບຮ່າງທີ 2)”**

ການນຳໃຊ້ ລບຕ ທີ່ຍັງມີທາດລະເບີດ ເພື່ອໃຊ້ຝຶກ ແລະ ທົດສອບໝາກວລະເບີດ ຕ້ອງປະຕິບັດສອດຄ່ອງກັບ **ບົດທີ 22 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການເກັບມ້ຽນ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ປະຕິບັດກັບທາດລະເບີດ”**.

ການຍັງຢືນຮັບຮອງຄະນະໝາກວລະເບີດຢ່າງເປັນທາງການ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍໃນທຸກໆ 6 ເດືອນ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເອກະສານສະໜັບສະໜູນຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ **“ລະບຽບການອອກໜັງສືຍັງຢືນຮັບຮອງໃຫ້ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກໃນ ສປປ ລາວ”**.

12.2. ການຝຶກອົບຮົມການເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍກົນຈັກ

ການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກໂດຍການນຳໃຊ້ກົນຈັກ ມີຄວາມຕ້ອງການພະນັກງານຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມຊຳນານ ແລະ ມີທັກສະສະເພາະ. ຂໍ້ກຳນົດສຳລັບການຝຶກອົບຮົມພະນັກງານດັ່ງກ່າວມີດັ່ງນີ້:

12.2.1. ວິຊາການເກັບກູ້ສຳລັບການເກັບກູ້ດ້ວຍກົນຈັກ

ນັກວິຊາການເກັບກູ້ທຸກຄົນທີ່ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ການເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍກົນຈັກ ຕ້ອງມີຄຸນວຸດທິໃນການເກັບກູ້ຢູ່ໃນຂັ້ນ 1. ການຝຶກອົບຮົມເພີ່ມຕື່ມກ່ຽວກັບກົນຈັກແຕ່ລະຊະນິດໃຫ້ນັກວິຊາການເກັບກູ້ ແມ່ນຈະໄດ້ປະຕິບັດໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າວຽກຕົວຈິງ. ການຝຶກອົບຮົມໃນໜ້າວຽກຕົວຈິງໃຫ້ກັບນັກວິຊາການເກັບກູ້ທີ່ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ການເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍກົນຈັກ ຢ່າງໜ້ອຍສຸດແມ່ນໃຫ້ມີດັ່ງນີ້:

- ກ. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງນັກວິຊາການເກັບກູ້ສຳລັບການປະຕິບັດງານດ້ວຍກົນຈັກ.
- ຂ. ແນະນຳລະບຽບການການປະຕິບັດງານຂອງເຄື່ອງຈັກ.
- ຄ. ການໝາຍສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ. ອາດລວມເຖິງການໝາຍສະເພາະ ສຳລັບເຄື່ອງຈັກແຕ່ລະຊະນິດ.
- ງ. ລະບຽບໃນການປະຕິບັດຕໍ່ອຸປະຕິເຫດ ລວມທັງການຊ່ວຍເອົາຜູ້ບາດເຈັບອອກຈາກເຄື່ອງຈັກດ້ວຍ.
- ຈ. ວິທີການປະຕິບັດ ໃນການບົ່ງບອກ ແລະ ກຳນົດສະຖານທີ່ ທີ່ລະເບີດ “ພິ້ງ” ໄປ.
- ສ. ວິທີການກວດກາ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ບໍ່ມີ ລບຕ ເກາະຕິດມານຳຊັ້ນສວ່ນປະຕິບັດງານຂອງເຄື່ອງຈັກ.
- ຊ. ລະບຽບປະຕິບັດໃນກໍລະນີທີ່ກົນຈັກເປເພ.
- ຢ. ລະບຽບປະຕິບັດໃນກໍລະນີໄຟໄໝ້ກົນຈັກ.

12.2.2. ຜູ້ຄວບຄຸມ ຫຼື ບັນຊາກົນຈັກ

ເວົ້າລວມແລ້ວ ບຸກຄົນທີ່ຈະຊັບຊ້ອນໃຫ້ຄວບຄຸມ ຫຼື ບັນຊາກົນຈັກເກັບກູ້ລະເບີດ ຕ້ອງມີຄວາມສາມາດທີ່ຈຳເປັນໃນການບັນຊາ ຫຼື ຄວບຄຸມກົນຈັກ. ຄວາມສາມາດທີ່ຈຳເປັນນີ້ ຈະໄດ້ພິຈາລະນາໃນລະຫວ່າງຂັ້ນ ຕອນການຮັບສະໝັກ. ຈາກນັ້ນ ກໍ່ຈະໄດ້ຝຶກອົບຮົມເພີ່ມຕື່ມໃຫ້ຜູ້ຄວບຄຸມ ຫຼື ບັນຊາກົນຈັກ ກ່ຽວກັບກົນຈັກສະເພາະແຕ່ລະຊະນິດ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ. ການຝຶກອົບຮົມດັ່ງກ່າວຢ່າງໜ້ອຍສຸດໃຫ້ປະກອບມີ:

- ກ. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຄວບຄຸມ ແລະ ບັນຊາກົນຈັກ.
- ຂ. ລະບຽບປະຕິບັດງານສະເພາະຂອງແຕ່ລະເຄື່ອງຈັກ.

ຄ. ການໝາຍສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ. ອາດລວມເຖິງການໝາຍສະເພາະສຳລັບເຄື່ອງຈັກແຕ່ລະຊະນິດ.

ງ. ສິ່ງທີ່ຜູ້ຄວບຄຸມ ແລະ ບັນຊາກິນຈັກຈະຕ້ອງປະຕິບັດ ໃນກໍລະນີ:

- (1) ມີ ລບຕ ແຕກຂຶ້ນ.
- (2) ການພິສູດວັດຖຸທີ່ອາດຈະແມ່ນ ລບຕ.

ຈ. ລະບຽບປະຕິບັດໃນກໍລະນີເກີດເຫດການສຸກເສີນ ມີຄື:

- (1) ລະບຽບການຕອບສະໜອງແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດ.
- (2) ລະບຽບປະຕິບັດໃນກໍລະນີກິນຈັກເປເພ.
- (3) ລະບຽບປະຕິບັດເວລາເກີດອັກຄີໄພ.

ສ. ພື້ນຖານການນຳໃຊ້ ແລະ ບົວລະບັດຮັກສາລະບົບສີ່ສານ.

ຊ. ການກະກຽມ ແລະ ຮັກສາ ບົດບັນທຶກການປະຕິບັດງານຂອງກິນຈັກ.

13. ການຝຶກອົບຮົມການນຳໃຊ້ອຸປະກອນສີ່ສານ

ຜູ້ໃຊ້ວິທະຍຸສີ່ສານທຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນການເກັບກູ້ລະເບີດ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມການນຳໃຊ້ ແລະ ບົວລະບັດຮັກສາລະບົບສີ່ສານທີ່ຕົນນຳໃຊ້. ການຝຶກອົບຮົມດັ່ງກ່າວໃຫ້ປະກອບດ້ວຍ:

- ກ. ຫຼັກການທຳງານພື້ນຖານຂອງລະບົບສີ່ສານ.
- ຂ. ການນຳໃຊ້ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາລະບົບສີ່ສານ ໃນລະດັບຜູ້ນຳໃຊ້.
- ຄ. ລະບຽບການນຳໃຊ້ວິທະຍຸໂທລະສັບ.
- ງ. ຂໍ້ກຳນົດໃນການສຳລັບການປະຕິບັດງານ. ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ **ບົດທີ 17 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການສີ່ສານ”**.
- ຈ. ລະບຽບໃນການລາຍງານອຸປະຕິເຫດ.

ອົງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຮັບປະກັນໃຫ້ພະນັກງານຂອງຕົນໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ໃນບັນຫານີ້ ແລະ ມີການເກັບຮັກສາບົດບັນທຶກການຝຶກອົບຮົມໄວ້.